

РЕШЕНИЕ

№ 1820

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **365** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) (ДОПК).
Образувано е по жалба на Е. С. Б. от [населено място] срещу РА №Р-22002221005746-091-001/05.05.2022 г., потвърден с Решение № 1225/04.08.2022 г. на Т. Й. Т. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите. Жалбоподателката твърди, че РА е незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалните разпоредби. Обосновава, че дългът на дружеството е погасен поради неупражняване на правата на държавата в инициираното производство по несъстоятелност и тя е освободена от солидарното си задължение. В условията на евентуалност сочи, че не са налице предпоставките на [чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК](#). Оспорва, че е налице "укриване" по смисъла на тази разпоредба. Твърди, че не е налице и причинно-следствена връзка поведението и невъзможността за събиране на задълженията за данъци. Иска оспореният РА да бъде отменен. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката чрез представител по пълномощие адвокат И. поддържа жалбата. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата по подробно изложени съображения и иска нейното отхвърляне. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

На жалбоподателката е извършена предходна ревизия, приключила с издаването на РА № Р-22221220005147-091-001 от 10.06.2021г., който бил обжалван по реда на [чл. 152 от ДОПК](#) и отменен с решение на директора на дирекция ОДОП С.- град № 1518/01.10.2021 г. На основание [чл. 155, ал. 2](#) и [4 от ДОПК](#) преписката била върната за извършване на нова ревизия при изпълнение на дадените от решаващият орган указания на органа по приходите, които да бъдат изпълнени в хода на новата ревизия. Въз основа на тях със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002221005746-020-001 от 13.10.2021г., издадена от П. Т. П. на длъжност началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП – С.-град, е възложена процесната ревизия на жалбоподателката обхващаща отговорност за данък върху добавената стойност за дан. периоди м. януари и февруари 2015, януари – март 2017г., април – юли 2015г., май – август 2016г., май - ноември 2017г., ноември 2015г. – март 2016г. и ноември 2016г. Със заповедта за възлагане на ревизията са определени длъжностните лица, които следва да я извършат, както и срокът за завършването ѝ - три месеца от датата на връчване на заповедта на ревизираното лице. Заповедта е връчена на 26.10.2021г. Заповедта е изменена с последващи заповеди от 10.11.2021г. и от 19.01.2022г., издадени от същия орган, с които е удължен срокът за извършване на ревизията – до 25.03.2022г.

Възложилият ревизията орган е оправомощен от директора на ТД на НАП със заповед № РД – 01 - 128/18.02.2020 г. (ред 11 от заповедта). Резултатите от ревизията са обективирани в ревизионен доклад по [чл. 117 от ДОПК](#) № Р-22002221005746-092-001 от 07.04.2022г. Въз основа на извършената ревизия и съставения ревизионен доклад

на основание [чл. 119, ал. 2 от ДОПК](#) органи по приходите, определени в посочената разпоредба са издали ревизионен акт № Р-22002221005746-091-001 от 05.05.2022г., който е обжалван по административен ред. Решаващият орган е потвърдил обжалвания ревизионен акт, с който е установена отговорност по чл. 19, ал.1 и ал. 2 от ДОПК на жалбоподателката за задължения на „ОРП“ ООД в размер на общо 237 033.68лв., от които: ДДС в размер на 155 408.38лв. и лихви в размер на 81 625.30лв. в данъчни периоди м. януари и февруари 2015, април – юли 2015г., ноември 2015г. – март 2016г., май – август 2016г., ноември 2016г., януари – март 2017г., май - ноември 2017г.

Основанията за ангажиране отговорността на жалбоподателката от фактическа страна са следните:

Е. Б. е била съдружник и управител на „ОРП“ ООД, съгласно договор за възлагане на управлението на съдружник от 04.02.2013 г.

На „ОРП“ ООД е извършена ревизия по ЗДДС за периоди м. 01-12.2015 г., приключила с РА №Р-22220516000282-091-001/26.04.2017 г., с установени задължения за ДДС в размер на 32 610,84 лв. и лихви за забава в размер на 4 467,97 лв. РА е обжалван по административен ред, като с Решение №119/23.01.2020 г. на директора на дирекция ОДОП – С. жалбата срещу него е оставена без разглеждане като просрочена, а делото е прекратено. Решението е връчено на 27.01.2020 г., като същото не е обжалвано и РА е влязъл в сила.

Освен определените с РА допълнителни данъчни задължения, дружеството има неплатени задължения за ДДС въз основа на подадени справки-декларации за дан. периоди, както следва: от м.01.2016г. до м.03.2016 г., от м.05.2016 г. до м. 08.2016 г., м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 03.2017 г. и от м. 05.2017 г. до м. 11.2017 г.

Общата сума на останалите неплатени задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди м. януари и февруари 2015, април – юли 2015г., ноември 2015г. – март 2016г., май – август 2016г., ноември 2016г., януари – март 2017г., май - ноември 2017г. са в размер на общо 237 033.68лв., от които: главница 155 408.38лв. и лихви в

размер на 81 625.30лв.

Задълженията на дружеството не са били събрани и са обявени за несъбираеми.

Прието е, че като управител на дружеството жалбоподателката е укрила факти и обстоятелства, които по закон е била длъжна да обяви пред приходната администрация, и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, които се свеждат до подаване на неверни данни в счетоводните баланси за 2015г., 2016г. и 2017г. и неверни данни по справки-декларациите по ЗДДС подавани до НАП, отразяващи фиктивни продажби и неотчитане на покупки, а отделно от това недобросъвестно е извършила плащания в пари – теглене каса на сума в размер на 3 000лв. и превод по сметка на Р. Б. на сума в размер на 4 490лв.

Горното е квалифицирано като основания по чл. 19, ал.1 и чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране на отговорността на жалбоподателката за задълженията на дружеството.

С решение № 260038 от 21.09.2020г. на СГС по търговско дело № 2750/2019г. съдът е обявил неплатежоспособността на търговското дружество „ОРП“ ООД и едновременно с това е открил производство по несъстоятелност, обявил е дружеството в несъстоятелност, спрял е производството по несъстоятелност, указал е на кредиторите и на длъжника, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в търговския регистър по молба на кредитор или длъжника, при условие, че бъде удостоверено наличие на достатъчно имущество на длъжника или при представяне на доказателства за внасяне по сметка на СГС на 3000лв., необходима за покриване на началните разности в производството по несъстоятелност. Указано е на кредиторите, сред които НАП, че ако в срок от една година от вписването на решението в ТР не бъде поискано възобновяване на производството, производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и дружеството заличено. Видно от мотивите на решението, по делото е била приета справка по чл. 191 от ДОПК от ТД на НАП – С., от която е видно че към 23.07.2020г. дружеството има публични задължения по ЗДДС, ДОО, здравно осигуряване, корпоративен данък в размер на 213 820.79лв., от които главница 157

788.18лв. и лихви 56 032.61лв.

С решение от 22.11.2021г., постановено по делото съдът е констатирал, че в предоставения срок не е поискано възобновяване и/или не са представени доказателства за внесени разноси, поради което е прекратил производството по несъстоятелност и е заличил търговеца от търговския регистър. Решението е влязло в сила на 01.12.2021г.

Не е спорно обстоятелство по делото, че обсъжданите публични вземания не са били предявени в производството по несъстоятелност. Какво е причината за това съдът намира са ирелевантно обстоятелство, което не следва да се обсъжда.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения по [чл. 156, ал. 1 от ДОПК](#) срок след изчерпване на административното оспорване, поради което жалбата е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, при липса на съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалния закон. Основанията за този извод са следните:

Нормата на чл. 685, ал. 1 от ТЗ урежда, че в производството по настоятелност кредиторите предявяват писмено своите вземания пред съда по несъстоятелността в срок до един месец от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност. С оглед диспозитивите на обсъжданите съдебни решения по търговското дело е безспорно, че НАП не е предявила вземанията си в производството по несъстоятелност.

Съгласно чл. 739, ал.1 от ТЗ Непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват. Ал. 2 допълва, че неудовлетворените в

производството по несъстоятелност вземания се погасяват освен в случаите по [чл. 744, ал. 1](#) и в случаите, когато за обезпечаване на неудовлетворените в производството по несъстоятелност вземания са учредени обезпечения от трети лица.

Този метод за погасяване на публичните вземания не е сред изрично предвидените в ДОПК чл. 168, ал.1 от ДОПК, но няма каквото и да било основание да се приеме, че нормата не се отнася до публичните вземания. Очевидно изброяването по чл. 168, ал.1 от ДОПК е примерно, а не изчерпателно. Според тълкувателно решение № 2/13.07.2020 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2018 г. на ОСТК на ВКС, когато производството по несъстоятелност е прекратено с решение по [чл. 632, ал. 4 ТЗ](#) без да се е развила фаза по предявяване и приемане на вземанията, се погасяват на основание [чл. 739, ал. 1 ТЗ](#) непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права, независимо от вида и източника на вземанията на кредиторите и правноорганизационната форма на длъжника.

Независимо, каква е била волята на законодателя при създаването на уредбата на чл. 19 от ДОПК и какъв предметен обхват на отговорността по чл. 19 от ДОПК той е искал да въведе, буквалният прочит на нормата на чл. 19 от ДОПК налага извод, че отговорността на управител на дружеството може да се ангажира само за непогасени задължения на съответното дружество. Т.е. отговорността на физическото лице не може да се реализира, ако задълженията на дружеството са погасени, независимо на какво основание – плащане, давност, друго предвидено в закона основание. Нормата не може да се тълкува разширително, защото установява публични задължения за определен кръг изрично посочени в нея субекти, при определени обстоятелства.

При тази правна рамка съдът приема, че към момента на издаване на оспорения ревизионен акт не е било налице публично задължение на дружеството, за което да се ангажира отговорността на жалбоподателката. Обсъжданите в оспорения РА задължения са погасени по силата на закона, доколкото не са били предявени в производството по несъстоятелност. До постановяване на цитираното тълкувателно решение на ВКС част от съдебната практика на административните съдилища и ВАС е приемала, че публичните задължения, каквито са и задълженията за данъци, не

могат да попадат в хипотезата на [чл. 739 от ТЗ](#), тъй като тяхното установяване и събиране се извършва по реда на ДОПК. А когато по реда на ДОПК публичните вземания не са надлежно установени с акт по [чл. 107 от ДОПК](#) или с ревизионен акт по [чл. 119 от ДОПК](#), те няма как да бъдат предявени в производство по несъстоятелност. С такива мотиви съществуват съдебни решения, които отхвърлят приложимостта на разпоредбата на [Търговския закон](#) (решение № 5980/22.05.2020 г., постановено по административно дело № 720/2020 г. на ВАС).

Настоящият съдебен състав приема съображенията, развити в решение № 1226 от 29.07.2021 г. по адм.дело № 898/2021 г. на Административен съд – Бургас, което е потвърдено с решение № 2409 от 07.03.2023 г. на ВАС по адм.д. № 9953/2021 г., че след постановяване на цитираното по-горе тълкувателно решение на ВКС, с оглед мотивите, изложени в него, следва да се приеме, че нормата на [чл. 739 от ТЗ](#) е приложима за всички вземания на кредитори, които в производството по несъстоятелност са определени като такива, индивидуализиран е размерът на тяхното вземане, независимо дали се касае за публичноправни или частноправни задължения на длъжника в несъстоятелност.

По тези съображения съдът приема, че на основание [чл. 739, ал. 1 от ТЗ](#) във връзка с цитираното по-горе тълкувателно решение на ВКС, обсъжданите публични задължения на „ОРП“ ООД, които са основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателката са погасени на 01.12.2021 г., когато е влязло в сила решението за прекратяване на производството по несъстоятелност спрямо дружеството, постановено на основание [чл. 632, ал. 4 от ТЗ](#).

По изложените съображения съдът намира за безпредметно да обсъжда наличието на останалите предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19, ал.1 и ал. 2 от ДОПК. Обжалваният ревизионен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноска на жалбоподателя. На основание чл. 161, ал.1 от ДОПК Дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП следва да плати на жалбоподателката разноските по делото в размер на

6280лв., от които 10лв. за държавна такса и 6270лв. за адвокатски хонорар. Материалният интерес по делото е 237 033.68лв. Разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения регламентира, че възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с материален интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. е 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. При тези обстоятелства съдът намира възражението за прекомерност на платеното възнаграждение от 6270лв. за адвокат за неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 и чл. 161, ал.1 от ДОПК от ДОПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. С. Б. от [населено място] ревизионен акт №Р-22002221005746-091-001/05.05.2022 г., потвърден с Решение № 1225/04.08.2022 г. на Т. Й. Т. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП” – С.-град да плати на Е. С. Б. от [населено място] разноси по делото в размер на 6280лв., от които 10лв. за държавна такса и 6270лв. за адвокатски хонорар.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 -дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: